

Op te bergen
in de band van
9 februari 2005

*De leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

---

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

---

gehouden op 17 januari 2005

INHOUD

Opening	3
Mededelingen	3
Vaststelling van de agenda	4
Verslagen vergadering van 22 november 2004	5
Ingekomen stukken	5
Rondvraag	6
IPO-aangelegenheden	9
Brief van 25 oktober 2004 van de gemeente De Wolden, inzake seniorenwoningen en het woningbouwcontingent	9
Brief van 23 december 2004, kenmerk 52/5.1/2004012143, inzake Problematiek permanente bewoning recreatieverblijven	13
Sluiting	17

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 17 januari 2005 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

A. Lanting (voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
N.B. Bossina (VVD)
A. Haar (D66)
J. Haikens (VVD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
B. Janssen (CDA)
C.D. de Jong (Fractie De Jong)
K. Jonker (CDA)
J. Langenkamp (GroenLinks)
E. Olij (PvdA)
A.G.H. Peters (CDA)
B. Popken (OPD)
J. Slagter (PvdA)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw G. Timmer-Rijkeboer (D66)
A. Wendt (ChristenUnie)
G. Wieringa (Drents Belang)

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Haarsma (PvdA, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J. Zweens (PvdA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering om 16.00 uur. Hij heet de heer Janssen welkom als lid van deze commissie die voor het CDA de plaats van de heer Faber heeft ingenomen. Spreker hoopt op een goede manier met de heer Janssen in deze commissie te kunnen samenwerken.

2. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Vaststelling van de agenda

De heer SMIDT wil over ingekomen stuk A5 nader met het college van gedachten wisselen. Het betreft hier de brief van het college over permanente bewoning van recreatiewoningen. Hij hoopt dat daar instemming in de vergadering over bestaat.

De VOORZITTER stelt voor om ingekomen stuk A5 als punt 9 op de agenda te zetten.

De COMMISSIE stemt hier unaniem mee in.

De heer LANGENKAMP heeft een vraag over agendapunt 8, de brieven van de gemeente De Wolden. Spreker vraagt zich af of dit niet een gewone uitvoeringskwestie is en waarom deze commissie daarover moet spreken. De commissie is weliswaar naar De Wolden op werkbezoek geweest en een aantal vragen van de gemeente is door de commissieleden aangehoord. De discussie moest dan ook in de Statencommissie RIM of in de Statencommissie Cultuur en Welzijn plaatsvinden, maar spreker wil een stap terug want hij snapt niet goed waarom dit hier behandeld wordt. Als het wel behandeld wordt dan zullen er binnenkort wellicht nog zes gemeenten op de stoep staan met soortgelijke vragen. Als deze brieven wel besproken worden, dan zou hij voordat de commissie er iets over zegt, eerst het standpunt van het college willen horen.

De VOORZITTER merkt op dat de commissie dit onderwerp de vorige keer bewust op de agenda heeft gezet, dus de commissie krijgt eerst gelegenheid om zelf op deze brieven te reageren, waarna de gedeputeerde een reactie zal geven.

De heer LANGENKAMP merkt op dat als deze brieven wel op de agenda moeten, deze anders behandeld moeten worden en dat bijvoorbeeld ook andere gemeenten met soortgelijke problemen hierbij betrokken moeten worden, zodat de staten kunnen vaststellen hoe zij daarmee om moeten gaan. In eerste instantie is het volgens spreker echter een taak van het college en daar moeten de staten zich niet mee willen bemoeien. Spreker is benieuwd naar de mening van de andere fracties hierover. Voor spreker was destijds alleen maar de vraag of dit in de Statencommissie Cultuur en welzijn of in de Statencommissie RIM behandeld had moeten worden.

De VOORZITTER antwoordt dat dit de vorige keer besproken is en dat is vastgesteld dat dit een punt voor de Statencommissie RIM is. De heer Langenkamp wil nu terugkomen op wat de vorige keer is besloten en daar voelt hij weinig voor.

De heer HAIKENS merkt op dat de staten gemeend hebben dit punt aan de agenda toe te voegen. De gedeputeerde zal daar ongetwijfeld een mening over hebben, maar de staten mogen punten van de agenda op- en afvoeren. Spreker snapt niet waarom dit punt niet op de agenda thuis zou horen. Indien er zich straks nog gemeenten melden met soortgelijke problemen, dan vindt spreker dat die problemen in deze staten best besproken kunnen worden. Wat de consequenties daarvan zijn, zal na die bespreking moeten worden vastgesteld. Spreker stelt dan ook voor om dit punt op de agenda te laten staan.

De heer LANGENKAMP herhaalt nogmaals dat dit punt volgens hem een uitvoeringstaak betreft waarvan hij zich afvraagt of de staten zich daarmee moeten bemoeien.

De heer HAIKENS merkt op dat deze commissie die vraag al had beantwoord door vast te stellen dat dit punt op de agenda wordt gezet.

De VOORZITTER concludeert dat de meerderheid van de fracties er voor is om dit punt gewoon op de agenda te laten staan.

Met inachtneming van deze aanvulling op de agenda wordt deze goedgekeurd en vastgesteld.

4. Verslag vergadering 22 november 2004

De heer WIERINGA merkt op in deze vergadering vragen te hebben gesteld over de Zuiderzeelijn (ZZL). Op pagina 6 van het verslag van de vorige vergadering heeft gedeputeerde Swierstra hierover een toezegging gedaan. Is die toezegging al nagekomen door de vragen te beantwoorden?

De VOORZITTER merkt op dat de heer Swierstra zo dadelijk aanwezig zal zijn, zodat dan teruggekomen kan worden op deze vraag.

Het verslag wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De VOORZITTER heeft begrepen dat de heer Langenkamp een vraag heeft over ingekomen stuk A1 over de huisvesting van statushouders in Drenthe .

De heer LANGENKAMP heeft begrepen dat de gedeputeerde op bezoek is geweest bij een aantal gemeenten en heeft gezien op het lijstje dat vooral de gemeente Midden-Drenthe erg achterloopt met de huisvesting van statushouders en de achterstand zelfs oploopt. Hij heeft ook begrepen dat de minister de bevoegdheid heeft om die mensen te huisvesten en dat dan de kosten hiervan voor de provincie zijn. Het is dus wel degelijk een belangrijk punt want vooral de gemeente Midden-Drenthe schijnt niet goed in staat te zijn om te voldoen aan de vraag. De gedeputeerde heeft hier onlangs een gesprek over gehad, maar wat is daar nu uit voortgekomen, zodat te hopen is dat de gemeente Midden-Drenthe de achterstand snel inloopt? Die achterstand moest namelijk al vóór 1 januari 2005 ingelopen zijn.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat in IPO-verband met de minister was afgesproken dat de achterstanden op 31 december 2004 in de gehele provincie Drenthe zouden zijn ingelopen. Dat is niet gehaald door alle gemeenten en spreekster heeft gemeend in te moeten grijpen aangezien de provincie hier een verantwoordelijkheid in heeft. Zij heeft een oploop georganiseerd met alle gemeenten en de verantwoordelijke bestuurders met betrekking tot huisvesting van statushouders. Zij heeft afgesproken dat zij vindt dat iedere gemeente de verantwoordelijkheid moet nemen met betrekking tot de huisvesting van de statushouders en zij vindt dat drie gemeenten, namelijk Midden-Drenthe, Coevorden en Borger-Odoorn forse achterlopers waren. Zij heeft een individueel onderhoud gehad met deze drie gemeenten apart en zij heeft deze gemeenten ook gesommeerd om meer aandacht te geven aan huisvesting voor statushouders. Het is duidelijk dat Drenthe hierin nooit erg voorop heeft gelopen, maar na een flink ambtelijk overleg zijn er gemeenten geweest die wel hebben ingelopen. Zo kijkt spreekster naar Emmen, die een heel forse slag heeft gemaakt. Bestuurlijk is afgesproken dat zij maandelijks zal worden geïnformeerd wat de stand van zaken is. Spreekster heeft aan iedere gemeente een plan van aanpak gevraagd en dat heeft iedere gemeente ook ingediend. Er zijn al korte slagen gemaakt. Vooral de gemeente Coevorden heeft het zeer voortvarend opgepakt, want daar zijn in korte tijd al vijftien mensen gehuisvest tussen 31 december 2004 en heden. Bij de gemeente Midden-Drenthe ligt een groot knelpunt. En spreekster heeft aan de gemeente gezegd dat deze haar verantwoordelijkheid dient te nemen, of het nu links- of rechtsom gaat. Als de gemeente niet in staat is om de taakstelling te realiseren dan gaat spreekster anderszins ingrijpen en dat betekent dat de provincie gerechtigd is om woningen aan te bieden, hetzij door middel van caravans, hetzij door unitbouw, en dan zal spreekster planologisch medewerking verlenen om tijdelijk deze voorzieningen ergens te stallen op kosten van de desbetreffende gemeenten, en niet van de provincie. Het is dus duidelijk dat de verantwoordelijkheid bij de gemeenten

ligt en niet bij de provincie. Maar als de gemeente het nalaat dan weet spreekster wegen te bewandelen om de taakstelling te realiseren. Ook de gemeente Midden-Drenthe is voortvarend aan de slag gegaan en is op allerlei fronten bezig en spreekster ziet dat er al heel duidelijk progressie is. Spreekster heeft ook de afspraak met de minister gemaakt en een onderhoud gehad, waarbij de knelpunten zijn gesignaleerd. Ook in andere provincies stagneren deze zaken en dat heeft onder anderen te maken met het matchen van mensen. Het heeft ook te maken met het feit dat heel veel statushouders alleenstaande mannen zijn. Het is dan ook heel lastig om bijvoorbeeld in Eexterveenschekanaal tien alleenstaande mannen te huisvesten. Het heeft verder natuurlijk ook te maken met het feit dat gemeenten achterover zijn gaan leunen. Zo simpel is het gewoon. Gemeenten hebben gedacht dat de instroom van asielzoekers terugliep, dus zijn zij achterover gaan leunen. Dat is dus absoluut niet het geval en er wordt dan ook fors gewerkt aan het wegwerken van de achterstanden. Dat is momenteel de stand van zaken.

De heer LANGENKAMP vraagt wanneer er sprake van is dat de gedeputeerde gebruik moet maken van haar bevoegdheid tot aanwijzing. Tot hoever geeft de gedeputeerde de gemeenten de tijd om orde op zaken te stellen? Bekend is immers dat de woningbouwverenigingen niet meewerken.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat ook dat traject loopt want gemeenten moeten bij haar niet aankomen dat de corporatie niet wil meewerken, want dan gaat zij onmiddellijk richting VROM. Het Ministerie van VROM is verantwoordelijk voor de inspectie en dat heeft spreekster ook aan gemeenten gezegd. Daar waar een woningbouwcorporatie absoluut geen medewerking wil verlenen of het aanbod van woningen temporiseert, dan is dat iets wat spreekster absoluut moet weten want dan weet zij de weg naar de inspectie wel te vinden, dus dat is geen argument. Als spreekster ziet dat er mondjesmaat een huis vrijkomt en dat er niet in één keer een grote voorraad wordt gehuisvest, dan gaat zij ingrijpen. Zij heeft met de minister afgesproken dat 1 juli 2005 de taakstelling is gerealiseerd en dat wil zij ook nakomen. Dat betekent dat de gemeenten daarvan op de hoogte zijn en zij hebben dit ook schriftelijk te horen gekregen. Wat dat betreft weet iedereen wat er gedaan moet worden.

De heer JONKER merkt op dat dit geen behandeling van een ingekomen stuk is, al helemaal niet met een tweede ronde. Die had hij willen voorkomen.

6. Rondvraag

De heer SLAGTER merkt op dat in het vierde kwartaal van 2004 in de planning van het college stond dat er een stuk zou komen in verband met de regiovisie. Dat stuk betreft het Convenant woningafspraken 2005-2010. Hij heeft dit stuk niet gezien, dus hij is benieuwd naar de stand van zaken op dit punt.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat zij inderdaad een convenant heeft ondertekend en zij heeft dit ook doorgekregen. Zij heeft navraag gedaan hoe dit zit. Een kopie van het convenant is voor de commissieleden beschikbaar, maar het was bij zowel spreekster als het ambtenarenapparaat niet bekend dat dit stuk ook naar de staten zou gaan, want daar wordt te zijner tijd op terug gekomen. Het wordt nu natuurlijk een uitwerkingskwestie. Een kopie van het convenant kan ieder commissielid van haar krijgen.

De heer SWIERSTRA merkt voor alle duidelijkheid op dat het afspraken betreft die ertoe dienen om gelden veilig te stellen in relatie tot verplichtingen die de provincie met het Rijk aangaat. Dat alles speelt binnen het kader van de afspraken zoals die bij het maken van de regiovisie zijn gemaakt. In die zin is er geen nieuw beleid aan de orde.

De heer SLAGTER merkt op dat de discussie over de N33 via de pers aan de statenleden is voorbijgegaan. Spreker vraagt hoe het ervoor staat. Er zijn namelijk nogal wat instanties die zich ermee bezighouden, zoals de Stuurgroep Agenda voor de Veenkoloniën en het Platform N33. Zijn er toezeggingen gedaan of bevindt een en ander zich nog steeds in hetzelfde stadium als het laatste kwartaal van het vorig jaar?

De heer SWIERSTRA antwoordt dat de commissie als het goed is ter kennisneming heeft gekregen de brief van de minister aan de Tweede Kamer met daarin de uitkomsten van het politiek beraad. Als dat niet het geval is, zal de commissie die brief alsnog ontvangen. Het betreft een openbaar stuk en staat op verschillende websites, maar spreker zal zorgen dat de commissie dat in ieder geval krijgt. De stand van zaken is aldus dat het college het afgelopen jaar niet heeft stilgezeten. De Stuurgroep Veenkoloniën heeft zich erover gebogen en het platform dat de provincie Drenthe met een andere provincie, een aantal gemeenten en het bedrijfsleven heeft, heeft zich gebogen over de vraag wat hieraan kan worden gedaan. Dat heeft geleid tot het doorzetten van de lobby naar het Rijk en tot een overleg met de minister in het najaar. De minister heeft toegezegd dat de provincie fasegewijs kan toewerken naar een verdubbeling van de N33, zonder dat het Rijk daarbij uitsluit dat de N33 op enig moment autosnelweg wordt. Dat wordt dus nu toegestaan door het Rijk en dat is een hele stap voorwaarts, omdat dit betekent dat de provincie met regionale partners plannen kan maken, ook in relatie tot andere plannen met betrekking tot de Veenkoloniën en meerdere andere gebieden. De provincie zal dan ook in staat zijn om daarvoor gelden bij elkaar te brengen. Het betekent ook dat de provincie op een slimme manier kan gaan kijken naar de beheer- en onderhoudsmiddelen die het Rijk zelf ter beschikking heeft voor de N33. Dat is nu zeer recent rond gekomen en de Kamer heeft zich daarover uitgesproken in de zin dat het goed zou zijn dat er nog wat extra geld ter beschikking komt. De Kamer heeft ook gezegd om daar een substantieel bedrag voor ter beschikking te stellen. Dat bedrag komt dan uit onderuitputtingsmiddelen die elders bij de ZSM-maatregelen zijn overgebleven en het Rijk heeft de provincie net gevraagd om vóór 1 juli 2005 te komen met voorstellen hoe wij die plannen kunnen gaan uitwerken. De provincie is met de N33 dus wel degelijk een heel eind verder dan vorig jaar en zijn verwachting is dat in de loop van dit voorjaar nadere voorstellen tegemoet kunnen worden gezien. Die voorstellen zullen ook aan de commissie worden gepresenteerd.

De heer LANGENKAMP heeft een vraag over de invoering van de nieuwe dienstregeling van het openbaar vervoer in Drenthe en Groningen. Er is veel commentaar op die invoering geweest, ondanks het feit dat het bij dezelfde maatschappij is gebleven en spreker denkt dat het voor een deel aanloopproblemen zijn en gebrekkige informatieverstrekking. Dat is voorspelbaar. Toch lijkt het erop dat er een aantal mensen is, waaronder vele uit Aa en Hunze en uit Norg, die door de veranderende dienstregeling geen goed alternatief meer hebben. Dat is allemaal doorgegeven aan het OV-bureau, maar spreker vraagt of er financiële middelen beschikbaar zijn voor een oplossing indien deze zaken echt tot problemen leiden.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat het financiële kader bekend is bij de heer Langenkamp. Problemen die er al dan niet zijn zullen binnen dat kader opgelost moeten worden. De provincie heeft het geld zo goed mogelijk ingezet voor een zo goed mogelijk product. De problemen die zich voordoen zijn voor een groot deel aanloopproblemen en natuurlijk klopt hier en daar een aantal zaken nog niet helemaal. Het kost altijd een paar weken om dat te herstellen en verder is het voor een deel een informatieprobleem, aangezien informatie bij bepaalde groepen niet altijd goed is aangekomen. Verder gaat het in een aantal gevallen om mensen die zelf niet in de krant hebben gekeken of geïnformeerd zijn over hoe de nieuwe dienstregeling in elkaar zit. Verder is een aantal problemen inmiddels opgelost en daar waar is gebleken dat een acht-persoonsbusje op bepaalde tijden net niet voldoende is, wordt dat zo snel mogelijk vervangen door een wat grotere bus. Zo wordt er op allerlei mogelijke manieren geprobeerd het probleem op te lossen. Als spreker kijkt naar het aantal klachten en het soort klachten dat de provincie binnenkrijgt, vindt spreker dat dit op een relatief laag peil blijft. Voor diegenen die het betreft is het een uitermate vervelende verandering, maar voor een deel is het een kwestie van gewenning en zo hier en daar nog wat bijschaven aan het systeem. Verder is het ook voor een deel een kwestie van aanpassen van de passagier aan een iets veranderd vervoeraanbod, omdat dat op dit moment nu eenmaal niet anders kan. Er wordt heel hard aan gewerkt om de problemen die er zijn op te lossen en zijn verwachting is dat de provincie daar door de bank genomen in zal slagen.

De heer LANGENKAMP vraagt of er extra geld kan worden uitgetrokken als een probleem daartoe aanleiding geeft.

De heer JANSSEN merkt op dat een aantal buslijnen is uitgevallen en vooral de bus van Oosterwolde naar Norg gaat nu niet verder dan Haulerwijk. Dat betekent dat dik twintig kinderen uit Eem en omgeving eerst op de fiets naar Haulerwijk moeten voordat zij met de bus verder kunnen. Is het niet mogelijk om een dergelijke buslijn door te laten lopen van Haulerwijk naar Norg? Het is maar een paar kilometer en dan hoeven die kinderen niet eerst vijf of zes kilometer door de regen te fietsen?

De heer SWIERSTRA merkt op dat er naar alle knelpunten wordt gekeken die zijn aangedragen, dus ook naar deze knelpunten. Op de vraag of er geld beschikbaar is, antwoordt hij dat hij daarvoor eerst dient vast te stellen of het een probleem is dat opgelost moet worden en zo ja, wat dat dan kost. Daarna dient te worden vastgesteld of dat geld uit het budget gehaald kan worden. Per saldo moet het altijd uit hetzelfde budget, dus als het extra geld kost dan zal het ten koste gaan van iets anders.

De heer BAAS heeft vanmorgen van de website van de ChristenUnie een artikel gehaald waarin wordt gesproken over de Wubbo Ockelsvariant voor de Zuiderzeelijn. Hij had er al eens eerder over gehoord, maar tot nu toe nog niet zoveel aandacht aan gegeven, maar nu blijkt dat er bij de provincie Flevoland en ook in de provincies Fryslân en Groningen een toenemende mate van enthousiasme schijnt te zijn voor die variant. Spreker wil van de gedeputeerde niet veel meer weten dan of dit onderwerp al eens in SNN-verband of de stuurgroep ter sprake is gekomen en hoe serieus die variant genomen moet worden.

De VOORZITTER vraagt of de heer Swierstra bij zijn beantwoording tegelijkertijd de vraag van de heer Wieringa over beantwoording van e-mails die door burgers aan de provincie zijn gezonden, wil meenemen.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat de e-mails die volgens de heer Wieringa door burgers aan de provincie zijn verzonden, niet aan de provincie zijn verzonden. Dat was ook de reden dat spreker deze e-mails niet kende en de ambtenaren ten provinciehuize ook niet. Dan wordt het wel heel lastig om erop te antwoorden en is het verwijt dat er niet is geantwoord, niet terecht. Inmiddels is daar werk van gemaakt en is daar ook een reactie over verzonden.

Spreker heeft ook in de krant kennis genomen over de Wubbo Ockelsvariant. In SNN-verband is daar nog niet serieus naar gekeken, maar er is wel gezegd dat het natuurlijk een mooi idee is. Naar wat spreker gehoord heeft, is het niet direct een alternatief wat op korte termijn tot realiteit zou kunnen worden, maar die wel te denken geeft. Dit staat overigens los van de gehele opzet van het Zuiderzeelijntraject. Alle technologische vernieuwingen zijn echter buitengewoon interessant, dus moet dit nooit worden weggegooid. Het ligt op dit moment niet als een variant op tafel die tot een veranderende opstelling zou kunnen leiden.

De heer BAAS merkt op dat hij het hiermee eens is, aangezien de staten zich hebben gecommitteerd aan het huidige traject, maar de provincie moet nooit, nooit zeggen en toekomstgericht blijven denken.

De heer WIERINGA merkt op dat op zaterdag 2 oktober 2004 een burger een e-mail naar de provincie heeft verzonden en dat daar tot op heden nog geen enkele reactie op is gegeven. Spreker heeft vanmiddag nog contact met hem gehad. Het bevreedt spreker dan ook ten zeerste dat er bij de provincie niets is aangekomen.

De heer SWIERSTRA zal alle e-mails afgaan en als de commissie dat wil, uitleggen hoe een en ander werkt. Het Zuiderzeelijntraject is een zeer zorgvuldig besluitvormingstraject waarbij er meedenkbijeenkomsten zijn georganiseerd door Traffictest. Reacties op die bijeenkomsten konden naar Traffictest worden gestuurd, en die reacties krijgen hun plaats in de vormgeving van het uiteindelijke programma

van eisen. Heel nadrukkelijk is ook aangegeven dat al die zaken geen formele inspraak vormen, dus dat betekent niet dat op iedere reactie via dat circuit ook weer een gedetailleerd antwoord komt. Als dat zo is, dan kan iedereen elkaar wel e-mails gaan toesturen. Reacties van burgers krijgen dan ook een volstrekt inhoudelijke beoordeling in het kader van het programma van eisen en daarop vindt vervolgens besluitvorming plaats. Daarbij worden alle vormen van inspraak en reacties van burgers betrokken die hiervoor van belang zijn.

De heer WIERINGA kijkt er toch wat anders tegenaan. Hij vindt dat betrokken burgers die praktische zaken inbrengen, serieus genomen moeten worden. Hij denkt dat hij daar heel veel aan kan hebben, want die burgers zijn vaak mensen van de praktijk waar de provincie iets mee kan doen. Het dilemma is hierdoor dat mensen zich niet meer betrokken voelen bij de politiek en serieus worden genomen. Als de gedeputeerde een dergelijk antwoord geeft, waaruit blijkt dat hij dergelijke antwoorden zo maar laat lopen, dan wordt er een verkeerd signaal naar de burgers afgegeven. De betrokken burger heeft er namelijk enorm veel energie in gestoken. Hij is naar die bijeenkomst geweest, heeft daar ingesproken en papieren achtergelaten. Die papieren heeft hij op 2 oktober 2004 ook nog naar de provincie gestuurd en als daar dan geen enkele reactie op komt, is dat enorm frustrerend.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat net als bij alle andere betrokkenen, de inbreng van burgers een plek zal krijgen in de finale afweging. De betreffende burger zal straks zien wat voor programma van eisen er komt te liggen en of hij zijn ideeën daarin terugvindt.

De heer WIERINGA vraagt of de antwoorden die het college aan betrokken burgers geeft, ook aan de commissie kunnen worden toegezonden, want dan kan spreker ook volgen wat hiermee gebeurt.

De heer PETERS antwoordt dat hij aan toezending van die antwoorden geen belang hecht.

7. IPO-aangelegenheden

Er zijn geen vragen of opmerkingen naar aanleiding van IPO-aangelegenheden.

8. Brief van 25 oktober 2004 van gemeente De Wolden, inzake seniorenwoningen en het woningbouwcontingent

De VOORZITTER merkt op dat de gemeente De Wolden seniorenwoningen gehonoreerd wil zien vanuit de knelpuntenpot.

Mevrouw HUISMAN heeft een voorstel van orde. Wellicht kan er nu eerst aan de gedeputeerde worden gevraagd hoever de zaken staan, aangezien zij weet dat er al overleg is geweest. Anders gaan alle fracties hun verhaal houden en dan blijkt dat er al verder gegaan is dan de commissie weet.

Mevrouw HAARSMA was het wel eens met de opmerking van de heer Langenkamp voor wat betreft de behandeling van dit stuk. Het is aan de commissie om dit te behandelen, maar de staten gaan wel dik in de uitvoering zitten. Als college en staten op deze manier met elkaar omgaan, zullen er nog heel veel commissievergaderingen moeten volgen. Aan de andere kant is het misschien best goed om dit als voorbeeld te nemen. De commissie moet ervan uitgaan dat de gemeente De Wolden woningbouw hoog in het vaandel heeft staan. Dat weet iedereen en daarover is dan ook regelmatig iets in de krant te lezen. Spreekster vindt het ook fantastisch hoe de gemeenteraad van de Wolden dit oppakt. De commissie kan van haar aannemen dat de provincie in goed overleg met de gemeente De Wolden is. Spreker heeft daar ook een werkbezoek afgelegd en heeft begrepen dat de brief die nu voorligt, is voortgekomen uit een werkbezoek die deze commissie aan gemeente De Wolden heeft gebracht. Spreekster denkt dat zij zich hier eigenlijk in twee zinnen van kan afmaken. Het is namelijk een proces waarin de gemeente met de provincie verkeert. Het gaat over de woonplannen, dus daar is ambtelijk intensief overleg over

tussen gemeente en provincie. Er is recentelijk een bezoek afgelegd aan de gemeente De Wolden en deze ochtend is er wederom een bezoek geweest. Er zijn interpretatieverschillen waar het gaat om de knelpuntenpot. Spreekster vindt dat dit mag. Als het gaat om de starterswoningen waren de afmetingen heel beperkt en er was geen prijsopgave. Dat vond de provincie wat te mager en dan is de vraag of die woningen wel voor starters worden ingezet. Dan is het heel verstandig om daar ambtelijk gezien uitvoerig over van gedachten te wisselen. Spreekster is daar niet bij geweest, maar dat overleg heeft heel goed en keurig plaatsgevonden. Zij vindt het niet erg als daar verschil van mening over bestaat, maar waar zij zich wel druk over maakt is dat die knelpuntenpot daarvoor wordt ingezet waar de pot voor bedoeld is. Daar moet dan ook heel kritisch naar worden gekeken door middel van het kritisch en grondig doornemen van dit rapport, waarna moet worden afgesproken hoe die punten geïnterpreteerd gaan worden. Als het gaat om de starterswoningen is er geconstateerd dat het om kleine woningen gaat, wat betekent dat de prijs relatief laag is. Het probleem van de starterswoningen is dan ook opgelost. Het andere probleem vormen de seniorenwoningen. Daar is de provincie nog niet uit en de gemeente heeft vanmorgen doorgekregen van de provincie dat deze als voorwaarde stelt dat er een contract ligt met een zorgaanbieder. Natuurlijk is het prima dat er seniorenwoningen worden gebouwd of aangepaste woningen, maar de reactie van de gemeente De Wolden was dat zij wel zouden zien wie de zorg zou aanbieden en dat er altijd thuishulp kon komen. Het gaat er echter om dat er ten behoeve van de zorgcomponent een contract ligt met een zorgaanbieder. Dat is vanochtend wederom aan de gemeente De Wolden meegegeven en het ambtenarenapparaat zal zich daar zeer voor gaan inspannen. Daar komt nog bij dat gemeenten gewoon aan de slag kunnen gaan en kunnen gaan bouwen, aangezien er bestemmingsplantechnisch niets aan de hand is. Het woonplan wordt rond september/oktober 2005 vastgesteld en dan kan alsnog gekeken worden of e.e.a. uit de knelpuntenpot komt of ten koste van de contingentering. De afspraak is met de gemeenten gemaakt, dus spreekster snapt de ophef hierover niet, want het probleem had heel netjes afgehandeld kunnen worden. Spreekster wil op dit moment enkel dat er zo snel mogelijk aan de slag wordt gegaan, want er is een behoorlijke behoefte aan dit soort woningen. Zij vindt dan ook dat dit kleine punt niet moet worden opgeblazen tot een gigantisch iets, want het wordt op die manier een storm in een glas water. Dat is de stand van zaken.

Mevrouw HUISMAN merkt op dat de commissie zich aan de ene kant met de uitvoering bemoeit, maar bij de vaststelling van POP II hebben de staten wel afgesproken dat er flexibeler met bepaalde dingen zou worden omgegaan en dat er maatwerk geleverd zou gaan worden. Nu weet zij wel dat die woningen in Koekange al tot een slepende kwestie zijn geworden die dateert van ver voor de vaststelling van POP II, maar zij vindt dat gemeente en provincie daar met elkaar uit moeten kunnen komen. Zij begrijpt dat dat nu gaat gebeuren. Van de situatie in Koekange heeft zij begrepen dat als deze woningen niet uit de knelpuntenpot kunnen komen, het ook niet mogelijk is om verder nog seniorenwoningen te bouwen. Spreekster wil graag van de gedeputeerde weten of dat het geval is. Verder wil zij weten of er nog meer gemeenten zijn die tegen deze knelpunten aanlopen, want dan kan wellicht alles in één keer worden opgelost.

De heer WIERINGA geeft aan dat naar aanleiding van het werkbezoek op 13 oktober 2004 aan de gemeente De Wolden en de brieven van 25 oktober 2004 en 9 november 2004 Drents Belang graag wil horen op welke gronden het college een drietal woningen voor senioren in Koekange ten laste van het woningbouwcontingent wil laten komen en niet ten laste van de knelpuntenpot. Ten aanzien van de senioren- en starterswoningen in Ruinerwold wil Drents Belang graag horen op welke gronden het college deze woningen halen wil uit de toekomstige knelpuntenpot of uit de reguliere bouwmogelijkheden voor Ruinerwold en niet uit de knelpuntenpot 2002-2004. Er dient in zo'n kleine dorpsgemeenschap ruimte te worden gegeven voor de bouw van deze woningen. Tevens wil Drents Belang ten behoeve van de leefbaarheid van Koekange van het college graag horen hoever de plannen voor het multifunctioneel dienstencentrum in Koekange zijn gevorderd. Verder wil spreker graag horen in hoeverre de plannen ten aanzien van het Tonckenshuis in Zuidwolde zijn en hoe de directe verbinding met de Molenhof wordt gerealiseerd.

De heer POPKEN merkt op dat de gemeente De Wolden wel inventief is, want er liggen inmiddels al twee brieven. De ene brief is van de gemeente en de andere van een actiegroep. In ieder geval gaat het erom de plannen te realiseren en in dat verband wordt op die knelpuntenpot gewezen. Zoals het spreker lijkt biedt de beleidsbrief ook wel die mogelijkheid, maar spreker kan zich ook in de uitleg van de gedeputeerde verplaatsen. Hij schaart zich dan ook achter de zienswijze van de gedeputeerde.

De heer DE JONG lijkt dit een uitvoeringskwestie. Het doet hem deugd dat de gedeputeerde heeft aangegeven dat er zorgvuldig wordt omgegaan met geldstromen, zeker als het gaat om woningbouw voor de wat zwakkere groepen in de samenleving. Dit zijn vaak moeilijke kwesties om op gemeentelijk niveau op te lossen. Spreker kan meegaan in de woorden van de gedeputeerde. Er moet namelijk worden aangetoond dat er voor starters wordt gebouwd en ook dat de gemeente wat meer te bieden heeft dan enkel een seniorenwoning, want als er extra dingen moeten worden geregeld, zoals ingewikkelde processen met zorgverleners en contracten en convenanten, kan hij zich voorstellen dat er op ambtelijk niveau stevig onderhandeld wordt. Dat geldt ook voor de starterswoningen, want welke criteria gaat de gemeente hanteren om te zorgen dat de woningen daadwerkelijk bij starters terecht komen? Hoe doet de provincie/gemeente dat dan? Dat is een discussie waar hij graag een volgende keer op wil terugkomen.

De heer HAAR merkt op dat het hier om een bestuurlijke zaak gaat. De afstemming tussen degene die het beleid uitzet, de staten, en die het beleid uitvoert, het college, is nog danig aan de gang. Spreker heeft het idee dat het daarom te vroeg is om hier al uitgebreid op in te gaan. Het gaat er nu alleen om of de toewijzing uit die knelpuntenpot komt. Zijn vraag is hoe die procedure van toewijzing van contingenten uit die knelpuntenpot is geregeld? Kan de gedeputeerde daar iets over zeggen?

De heer SMIDT geeft aan dat de VVD-fractie het probleem heeft onderkend dat het voornamelijk om uitvoering gaat, maar spreker heeft dit punt ook opgevat als onderdeel van de controlerende taak van de staten. De VVD-fractie wilde bij de vaststelling van POP II dat met POP II anders zou worden omgegaan dan met POP I. De commissie is in Koekange geweest en heeft de seniorenwoningen daar gezien. Een snelle blik van een volksvertegenwoordiger leverde op dat de gemeente daar niets van plan was wat gemeente en provincie niet samen wensden. Zo simpel was het, maar als dat dan zo'n storm in een glas oplevert. Toch is er wel wat veranderd, want spreker heeft het idee dat de communicatie tussen gemeente en provincie weer wat op orde is en dat er wat begrip is. Hij hoopt op een goede afloop ten aanzien van de gemeente De Wolden en de gedeputeerde heeft wat dat betreft zeker hoopgevende uitspraken gedaan. Hij hoopt dat de staten daar in controlerende zin niet op terug hoeven te komen.

De heer LANGENKAMP constateert dat de heer Smidt de rol van de staten vooral als een controlerende ziet. Het antwoord van de gedeputeerde is dat het vooral gaat over contracten. Wil de heer Smidt werkelijk dat de staten ook contracten gaan bekijken?

De heer SMIDT heeft al uitgesproken dat hij wil dat er gebouwd wordt ten behoeve van de zorg. Dat heeft hij uitgesproken in het POP II en dan is het vreemd dat dit niet gebeurt op een plek waarvan hij denkt dat het wel kan. Spreker wil zich niet begeven op detailniveau, zoals diegenen die het hebben over een verschil tussen afspraak en contract. Daar komen partijen wel uit. Toch wil hij deze gelegenheid nog eens aangrijpen om statenbreed uit te spreken dat er gebouwd zal moeten worden voor starters en voor de zorg. Dat is uitgesproken in het POP en hij hoopt dat de provincie daar straks fraaie cijfers voor kan noteren.

De heer PETERS hoort nu voor het eerst dat sprake is van een storm in een glas water. Dat had hij nog niet begrepen. Wat hij begrijpt is dat er een enthousiaste groep bewoners is die strijdt voor de leefbaarheid van hun dorp. Dat is gebleken uit het werkbezoek aan De Wolden. Dat is iets wat ook commissiebreed aansprak en toen deze drie woningen aan de orde kwamen hebben de commissieleden gevraagd of deze woningen uit de knelpuntenpot zouden kunnen komen. Natuurlijk is een van de voorwaarden dat

er zorg moet zijn, hoewel niet precies omschreven staat waaruit die zorg zou moeten bestaan. Op dat punt kan hij de gedeputeerde volgen dat dit als criterium gehanteerd wordt. Inmiddels had spreker begrepen dat er contractbesprekingen gaande zijn met zorgaanbieders, dus spreker had er vanmiddag voor willen pleiten om het toch uit de knelpuntenpot te doen onder voorwaarden, maar hij begrijpt nu dat dit in ieder geval niet meer hoeft. In datgene wat er nu aan zit te komen kan de CDA-fractie zich volledig vinden.

De heer WENDT vindt dat de commissie op dit moment niet roomser dan de paus moet zijn door ineens niet meer te willen spreken over uitvoeringszaken, want de hele middag wordt er tot nu toe alleen maar over uitvoeringszaken gesproken. Eerst gaat het over statushouders vervolgens over openbaar vervoerlijnen en e-mails. En dan zou de commissie het nu niet meer over woningen mogen hebben? Wat spreker betreft komen die woningen ook uit de knelpuntenpot. Het bevreedt hem ook dat het zo lang heeft moeten duren voordat er enige duidelijkheid is, want op 7 november 2002 heeft de provincie al een brief gestuurd naar de gemeente De Wolden, waarbij de projecten Ruinerwold en Koekange genoemd worden in de reservetoekenning. Dat wil zeggen dat er nog teveel onduidelijkheid was en waarschijnlijk kon de start van de uitvoering niet voor 2005 plaatsvinden. In de laatste zin van deze brief vraagt de provincie of de gemeente eens wil nadenken over plannen voor starters. De indruk is dat de gemeente De Wolden dat ook gedaan heeft en hij zou het dan ook vreemd vinden als het niet uit deze pot zou kunnen komen. Hij is blij dat de communicatie nu in ieder geval op orde is en de zaak binnenkort waarschijnlijk ten goede zal keren.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat zij zojuist van de heer Wendt heeft gehoord dat de provincie de communicatie met de gemeente De Wolden niet goed op orde zou hebben gehad. Als de heer Wendt daarmee bedoelt dat provincie en gemeente wel eens verschil van inzicht hebben, dan zal zij dit niet ontkennen. Dat is ook goed, want af en toe moeten partijen flink scherp zijn om erachter te komen wat zij van elkaar verwachten en wat zij aan elkaar hebben. Dat is geen enkel probleem en de communicatie met de gemeente De Wolden loopt goed. Ambtelijk gezien wordt er heel druk gewerkt aan de woonplannen, zowel door de ambtenaren van de gemeente De Wolden als de ambtenaren van de provincie. Daar is ook wel eens sprake van wat wrijving of interpretatieverschillen, maar daar komen provincie en gemeente wel uit. Als het gaat om de voortvarendheid, dan moeten die woningen er komen, of dat nu linksom of rechtsom gebeurt. De knelpuntenpot is er voor bijzondere doeleinden en die moet goed worden ingezet. Natuurlijk wil de provincie POP II wat ruimer interpreteren, maar dat betekent niet dat er dan plotseling van alles kan worden toegezegd om het daar maar uit te halen. Spreekster wil dan ook kritisch blijven en het daarvoor inzetten waar het voor bestemd en bedoeld is. Die lijn hebben de partijen nu te pakken en spreekster heeft ook gezegd dat de gemeente aan de slag moet gaan. Als het woonplan wordt vastgesteld dan kan worden gekeken of het nu wel of niet uit de knelpuntenpot wordt gehaald. Als de gemeente dus voortvarend met de zorgcomponent aan de slag gaat, dan voorziet spreekster geen enkel probleem om het uit de knelpuntenpot te halen. Dat is de conclusie en spreekster denkt dat alle partijen daarvoor moeten gaan. Verder heeft de heer Wieringa nog wat andere vragen gesteld, maar zij stelt voor deze op een ander moment te beantwoorden. Ten aanzien van de vraag van mevrouw Huisman of er meer gemeenten zijn, antwoordt spreekster dat er driftig wordt gewerkt aan de woonplannen en zij is nog geen enkele gemeente tegengekomen die hier problemen mee heeft.

De heer WIERINGA heeft gevraagd op welke gronden dit uitgevoerd gaat worden, want dit duurt onderhand zo verschrikkelijk lang.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat zij het beleid moet uitvoeren en dat de gemeente woningen moet gaan bouwen. Daar gaat het om, dus moet de heer Wieringa bij de gemeente zijn als hij vindt dat het niet snel genoeg gaat.

De heer WIERINGA merkt op dat de gemeente wel wil weten uit welke pot er geld beschikbaar komt.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat als de gemeente de overeenkomst met de provincie goed interpreteert, de gemeente precies kan weten waar zij aan toe is.

De VOORZITTER concludeert dat de brief hiermee uitvoerig is behandeld. Duidelijk is dat er nu schot in de zaak zit en het lijkt de goede kant op te gaan. Indien partijen daar een andere conclusie uit trekken, dan kan door middel van het indienen van een motie in de staten de zaak nog meer onder druk worden gezet. Op dit moment is de zaak voldoende behandeld en mevrouw Haarsma heeft aangegeven dat uit de gevoerde gesprekken op ambtelijk niveau blijkt dat het de goede kant uitgaat.

9. Brief van 23 december 2004, kenmerk 52/5.1/2004012143, inzake Problematiek permanente bewoning recreatieverblijven

De heer SMIDT merkt op dat het beeld met betrekking tot deze problematiek door middel van voorliggende brief erg scherp en duidelijk is geworden. Er wordt onterecht permanent gewoond in recreatiewoningen. Dat is een gevolg van het jarenlang tekortschieten van de handhaving, maar ook van het handhavingsinstrumentarium bij gemeenten en provincies. Nu willen de overheden door een soort van schoon-schip-actie een oplossing bieden. Het Rijk biedt aan om in die gevallen waar de woningen nauwelijks meer terugkunnen naar de recreatieve functie een bestemmingswijziging mogelijk te maken. Er is dus een stukje beleidsvrijheid die van het Rijk komt en de provincie Drenthe stelt die beleidsvrijheid niet nodig te hebben, omdat de provincie daarin niets ziet. Daarmee maakt deze provincie het voor gemeenten onmogelijk om gebruik te maken van die beleidsvrijheid en als enige argument wordt een aantal formuleringen vanuit POP II aangegeven. Bij POP II is door de staten aangegeven dat zij hiermee flexibeler willen omgaan, maar ook nadrukkelijker de verantwoordelijkheid bij de gemeenten willen leggen en de gemeenten ook wat meer beleidsruimte krijgen. De term "ontwikkelingsgericht" is ook een aantal keren genoemd, dus dat zijn nieuwe gegevens. Met die laatste opmerking in gedachten vraagt hij aan het college wat er nu werkelijk fout zou gaan in Drenthe als wel gebruik wordt gemaakt van de aangeboden beleidsvrijheid om voor een beperkt aantal situaties, bijvoorbeeld bij een park dat om een aantal redenen nimmer terug gaat naar de recreatieve functie en dat voldoet aan de criteria van minister Dekker, ruimte te bieden voor een bestemmingswijziging teneinde permanente bewoning mogelijk te maken.

De heer SLAGTER geeft aan dat de problematiek die de VVD aangeeft een reële is, maar het standpunt dat het college hierin inneemt moet het college wel innemen. Het punt is of de provincie dan de andere kant op moet kijken, want de problematiek ligt op dit moment bij de gemeenten. Er zijn in het verleden in bepaalde gemeenten gedoogsituaties ontstaan en er kunnen afspraken worden gemaakt door middel van een persoonsgebonden beschikking (PGB), maar de vraag is of gemeenten dit juridisch kunnen volhouden. Het gevolg kan zijn dat door de opstelling van de provincie de gemeenten, de recreanten en de permanente bewoners in een jarenlang getouwtrek terechtkomen waarvan de uitkomst voorspelbaar is, namelijk dat er niet zo veel zal veranderen en als er wat zal veranderen, dan zal dat op onderdelen zijn. De gevolgen van dit beleid zijn ook niet te overzien. Niet bekend is of dit gaat leiden tot leegstand of verpaupering van bepaalde terreinen. Op zich is de problematiek wel daar, maar de vraag is of er een alternatief is. Misschien dat er op den duur kan worden gekeken naar een alternatief, maar op dit moment ligt die vraag daar niet. Een ander punt wat hij wilde aanroeren is de handhaving door de gemeenten. Het is natuurlijk heel stoer en dapper om te zeggen dat de gemeenten zullen en moeten handhaven, maar de vraag is of dat in de praktijk uitvoerbaar is. Daarbij moet gedacht worden aan de financiën en personele inzet. Als hij kijkt naar het beleid dan heeft de minister in het najaar van 2003 gezegd dat er gehandhaafd zal worden. Hij vraagt zich af of gemeenten in staat zijn om die taak uit te voeren, laat staan om het oude beleid te gaan handhaven. Er liggen dan ook best problemen en wellicht kan de provincie, ondanks het beleid en het standpunt van het college, nog eens kijken wat de gevolgen van dit beleid zijn en of de gemeenten deze ook kunnen dragen en uitvoeren.

De heer LANGENKAMP viel het op dat de heer Smidt aanhaalde dat het beleid ten aanzien van permanente bewoning van recreatiewoningen in POP II scherp en duidelijk staat verwoord. Wat wil de VVD dan nog meer? De VVD moet dan blij zijn, want het POP is een pakket van ruim 200 bladzijden en bij sommige onderdelen moeten er behoorlijk wat bladzijden worden gelezen voordat bekend is wat er eigenlijk staat en bedoeld wordt. Hier staat echter heel duidelijk dat het niet de bedoeling is dat recreatiewoningen permanent worden bewoond. Daar dient de provincie blij mee te zijn. Hij heeft dan ook geen behoefte aan allerlei vage teksten en dat het probleem voor een deel op het bordje van de minister en de gemeenten ligt en de provincie daar tussenin zit, weet spreker ook wel. De gemeente kan als zij dat wil een bestemmingsplanwijziging voorbereiden en deze komt dan ter behandeling in de staten of bij de provincie, die dan kan zeggen of dit wel of niet kan worden uitgevoerd. Misschien is dit ook wel een storm in een glas water en vooralsnog is spreker in ieder geval blij dat het in het POP scherp en duidelijk staat. Dat wil spreker echt zo houden en hij wil dan ook niet toe naar allerlei teksten die vaag en wollig zijn, waardoor toch weer een soort van gedoogsituatie dreigt te ontstaan.

De heer SMIDT merkt op dat de heer Langenkamp doet voorkomen alsof spreker het POP wil doen wijzigen, maar dat is niet het geval.

De heer POPKEN merkt op dat het om recreatiewoningen gaat die niet permanent bewoond kunnen worden. Er is dan ook niets anders mogelijk dan recreatie en geen permanente bewoning. Nu weet spreker wel dat de recreatieterreinen de laatste jaren zodanig zijn ingericht met woningen, dat hij zich soms afvraagt of die woning soms niet veel beter is dan verschillende woningen die door gemeenten of woningbouwcorporaties neergezet worden. De aanleiding om in een dergelijke woning permanent te gaan wonen is dus volop aanwezig, wat nog eens wordt versterkt doordat deze woningen op erg leuke locaties staan. Al met al is daar dus in de loop van de tijd op verschillende locaties permanente bewoning ingeslopen. Dat is min of meer gedoogd. Hij stelt voor om recreatie, recreatie te laten. Er dient dus op dit punt te worden gehandhaafd. Wel is er een aantal situaties dat mensen er al jarenlang wonen en dan zou spreker voor willen stellen om die situatie te legaliseren tot het moment dat de betreffende bewoner of eigenaar van het pand niet langer meer aanwezig is. Op dat moment houdt namelijk het gedoogen op dat punt op. Zijn fractie is er dus sterk voor om recreatiewoningen, recreatiewoningen te laten blijven en wil geen permanente bewoning middels bestemmingswijziging toestaan.

Mevrouw TIMMER geeft aan dat de permanente bewoning van recreatiewoningen regelmatig op fractievergaderingen en ledenvergaderingen van D66 aan de orde is geweest. De emoties kunnen daar nog wel eens hoog bij oplopen tussen voor- en tegenstanders. Het aantal tegenstanders van het standpunt om recreatiewoningen om te zetten naar permanente woningen is bij haar fractie verreweg het grootst. Zij is er voorstander van om recreatieve bewoning zoals dat in diverse plannen en het POP staat, zo te houden. Dat neemt niet weg dat de problematiek zoals die naar voren is gebracht door de heren Slager en Smidt levensgroot aanwezig is. Zij ziet daarvoor op dit moment geen oplossing. Wel is het zo dat ten aanzien van het permanent bewonen van recreatieverblijven bij haar fractie wel eens de term "full-time-recreatie" opriep. Semi-permanente bewoners kunnen dan ook full-time-recreanten worden genoemd en dan is het probleem wellicht opgelost. Vooralsnog ziet spreekster geen beweging in POP II, want het POP is nauwelijks een half jaar geleden vastgesteld. Er is geen andere uitleg mogelijk dan overgaan tot handhaving.

De heer JONKER merkt op dat POP II is vastgesteld en hij staat dan ook volledig achter dat beleid. Dat neemt niet weg dat er ergens een mogelijkheid moet zijn om ontheffing te verlenen. Die mogelijkheid is er doordat bij het POP II is gezegd dat de regels niet al te strak moeten worden gehanteerd, maar het gaat hem te ver om in één keer de permanente bewoning van 200 of 300 recreatiewoningen te legaliseren. Die mensen weten allemaal dat zij in een recreatiewoning wonen en niet in een permanente woning. Dat wisten die mensen tien jaar terug ook al, dus dit probleem hebben zij over zichzelf afgeroepen.

De heer WENDT heeft er weinig meer aan toe te voegen. Hij was op zich wel blij met de brief van het college en kan zich daarin vinden. Hij voelt geen behoefte om het POP nu al bij te stellen.

Mevrouw HAARSMA is blij met de consistente lijn van de staten. Vorig jaar is het POP vastgesteld en daarin is dit helder en duidelijk verwoord. Spreekster heeft ook al tijdens een eerdere commissievergadering aangegeven dat zij er absoluut niet voor voelt om daar op een andere manier mee om te gaan. Op de vraag van de heer Smidt wat er mis zou zijn in Drenthe als daar wat flexibeler mee wordt omgegaan, antwoordt zij dat er dan wel het nodige mis gaat. Zo is er binnen de gemeente Westerveld enerzijds een camping binnen de zonering die wil uitbreiden, dus daar moeten nieuwe huisjes bij, wat op grond van het POP mogelijk is, terwijl anderzijds buiten de zonering de permanente bewoning van 80 of 90 vakantiehuizen de bestemming permanente bewoning zou krijgen. Waar is de provincie dan in vredesnaam mee bezig? Zo kan spreekster nog wel een tijdje doorgaan. Spreekster voelt er helemaal niets voor om er op die manier mee om te gaan en zij vindt dat dit ook tegen het eigen provinciale beleid is. Als het gaat om de situatie zoals die gegroeid is, erkent zij dat er sprake is van scheefgroei. Dat is ook bekend en alle gemeenten worstelen daarmee. Er zijn ook twee gemeenten die het beleid hebben vastgesteld, zoals de gemeenten Aa en Hunze en de gemeente Borger-Odoorn. Deze hebben daar ook een handhavingstraject vastgesteld, dus wat dat betreft zullen er nog meer gemeenten volgen. In het geval van de vervelende situatie van mensen die er al sinds jaar en dag wonen is het de verantwoordelijkheid van de gemeente om na te gaan of dit middels een persoonsgebonden beschikking (PGB) moet worden gedaan, of dat dit anderszins wordt opgelost. Die mogelijkheid heeft de gemeente en dat weten zij ook. Op die manier zullen gemeenten daarmee om moeten gaan. Met betrekking tot het handhavingstraject hebben alle gemeenten deze verplicht vastgesteld. Dat was een eis en voorwaarde van de minister van VROM en de provincie zal erop toezien of gemeenten daarmee uit de voeten kunnen. Spreekster weet van verschillende gemeentebesturen dat zij blij zijn dat de provincie Drenthe volstreekte duidelijkheid heeft gegeven met betrekking tot het beleid aangaande recreatiewoningen.

TWEEDE TERMIJN

De heer SMIDT is bekend met het feit dat er gemeenten zijn die er niet over peinzen om bestemmingswijzigingen toe te staan. Spreker heeft het echter gehad over een soort van schoon-schip-operatie in die gevallen waarin het duidelijk is dat teruggaan naar de recreatieve functie wellicht niet mogelijk is. Dan moet er toch worden nagedacht over wat daarvan de gevolgen zijn? Met deze beslissing gaat Drenthe feitelijk wooncapaciteit verliezen. Met de uitfasering door middel van de PGB zal op een gegeven moment merkbaar worden dat er steeds meer permanente bewoning vervalt en dat er een recreatiewoning voor terug komt. De RECRON heeft al gezegd dat zij daar niet op zit te wachten, omdat de markt voor vakantiewoningen verzadigd is. De provincie verliest dus wooncapaciteit in een leuke categorie, aangezien de bewoning van die recreatieve terreinen vooral plaatsvindt door starters. Het gaat namelijk om goedkope woningen. Aan de andere kant wordt een heel luxe park door voornamelijk ouderen bewoond en dat is ook een doelgroep. Het zal op zich helemaal niet zo moeilijk zijn om daar handhavend tegen op te treden. De gedeputeerde heeft gewezen op scheefgroei die in de loop der jaren is ontstaan, maar zijn vraag is waar de mensen naartoe moeten die eruit gaan? Zo blijken er in Meppel bij één woningcorporatie 400 urgent woningzoekenden te zijn, terwijl de gemeente geen toestemming wilde geven om vlot aan het bouwen te gaan. De gemeente ligt daar blijkbaar dwars. In sommige grote steden in Drenthe moet er vier jaar worden gewacht op een huurwoning, terwijl het college zichzelf in het POP een taak heeft gesteld dat er aan het einde van de planperiode van het POP geen woningzoekenden meer zullen zijn. Is deze harde opstelling in dit geval in het licht van deze taakstelling niet contraproductief?

De heer PETERS merkt op dat de VVD er nu wel een mooi en prachtig nummer van maakt. Nog niet zolang geleden is er de discussie over het POP geweest en op dit punt heeft hij de VVD niets horen zeggen, dus hij vraagt zich af of de VVD-fractie op dit moment wel achter de tekst van het POP staat.

De heer SMIDT merkt op dat het hier om interpretatieverschillen gaat. Spreker vindt nog steeds dat het onwenselijk is dat er in recreatiewoningen permanent gewoond wordt. Op het moment dat er sprake is van herbestemming is van dat feit geen sprake meer.

De heer WIERINGA vraagt op welke gronden de heer Smidt de aannahme baseert dat bepaalde permanent bewoonde recreatiewoningen hun recreatieve functie niet meer kunnen herkrijgen.

De heer SMIDT neemt een tweetal voorbeelden door. Zo kan er sprake zijn van een park met kleine huisjes waar relatief veel jeugd woont. Wat de gemeente rest is aan diegenen die er al een tijdje wonen een PGB af te geven. Dan kan het heel lang duren voordat die mensen eruit gaan. Wanneer er iemand uitgaat zal het huisje weer de recreatieve functie moeten krijgen. Dan wordt dat een recreatieve woning in een wijk met woningen die worden bewoond door allemaal jeugdige permanente bewoners. Dat is een heel lastig verhaal. Te verwachten is dat de exploitatie van die recreatiewoning nauwelijks rendabel te maken is. Doordat er geen verhuurstructuur is, zal dit tot verpaupering leiden. In het geval van Blankenbergh gaat het om royale woningen van soms meer dan 200 vierkante meter. Het gaat hier om penthouses en appartementen, die destijds als recreatiewoningen ook geschikt waren voor permanente bewoning, zijn verkocht. In dat geval zijn mensen ook door de gemeente op het verkeerde been gezet.

De heer WIERINGA merkt op dat mensen dat bij hun volle verstand hebben gedaan.

De heer SMIDT merkt op dat je daar van alles van kunt vinden, maar daar treedt hetzelfde probleem op. In het geval van PGB's vallen de woningen daar sneller voor de recreatieve functie vrij, aangezien deze woningen vooral worden bewoond door ouderen. Daar staat dan een luxe appartementencomplex met een parkeergarage eronder. De vraag is of een toerist die een accommodatie in Drenthe wil huren dan in eerste instantie aan een appartement of penthouse denkt.

De heer WIERINGA denkt dat daar wel behoefte aan is bij toeristen die luxe willen recreëren.

De heer SMIDT waagt dit te betwijfelen.

De heer LANGENKAMP heeft uit het betoog van de heer Smidt gehoord dat de minister het niet heeft over woningcontingenten. Daar heeft de gedeputeerde niets over gezegd, want over het algemeen valt te horen dat als er sprake is van omzetting van de ene naar de andere functie, het dan van het woningcontingent wordt afgetrokken. Kan de gedeputeerde daar nog een expliciete uitspraak over doen, want daar zijn nogal wat misverstanden over?

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat er niet wordt gesproken over woningcontingenten. Mocht zich een situatie voordoen en een gemeente wil het bestemmingsplan wijzigen, dan gaat de provincie dat eerst planologisch beoordelen. Iedere gemeente moet een woonplan maken en dan zal de desbetreffende gemeente in een woonplan moeten aangeven hoe die gemeente dat denkt te matchen met de andere woningbouw die er nog gerealiseerd dient te worden. Dat wordt dan in een woonplan meegenomen en daar gaat de provincie dan met die gemeente naar kijken. De planologische toetsing vindt in het provinciehuis plaats. Spreekster vraagt zich af of de heer Smidt belangenbehartiger is van de recreant, huurder of de woningbouwcorporatie. Zij kent namelijk het stokpaardje van de heer Smidt wel, namelijk dat er te weinig wordt gebouwd in Drenthe en dat woningbouwcorporaties klagen over een gebrek aan medewerking bij gemeenten, maar dat betekent toch niet dat als woningbouw stagneert er via de achterdeur permanente bewoning van recreatiewoningen dient te worden gelegaliseerd? Spreekster is het met de heer Smidt eens dat de bouwproductie moet worden opgevoerd. Op alle mogelijke manieren is de provincie daar ook mee bezig, maar dit staat volstrekt los van de recreatiewoningen. Waar die mensen dan naartoe moeten doet er voor spreekster eigenlijk niet zoveel toe, want deze bewoners weten dat permanente bewoning van recreatiewoningen niet is toegestaan. De provincie zal dan ook samen met de gemeenten moeten zorgen dat die knelpunten worden opgelost, dus daar moet aan gewerkt worden. Zij

voelt er dan ook niets voor om de permanente bewoning van recreatiewoningen te legaliseren. De heer Smidt noemt ook starters en ouderen, maar spreekster kent een paar van dat soort parken en het zijn ook niet echt heel veel starters die daar wonen. Via een PGB op termijn de hele zaak weer aan de recreatie worden toegevoegd.

De heer SMIDT gaat niet akkoord met de suggestie dat hij in deze de belangen van enige groep zou vertegenwoordigen. Waar spreker voor staat, en dat is een algemeen belang, is dat er in Drenthe fatsoenlijk gewoond kan worden en dat doelgroepen bediend gaan worden in hun woonbehoeften. Voorzover spreker het nu kan overzien, ziet hij niet gebeuren dat binnen de planperiode het streven zoals dat in het POP geformuleerd staat om aan het einde van de planperiode het aantal woningzoekenden tot nul te hebben teruggebracht, zal worden gehaald. Kan het college daar alvast wat cijfers over verstrekken?

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat als de heer Smidt een andere discussie wil, zij dit prima vindt. Dan moet dat op een ander moment gebeuren. Het gaat nu over permanente bewoning van recreatiewoningen en op dat punt is beleid geformuleerd. Daar staat iedereen in deze zaal vierkant achter, inclusief de VVD-fractie, en als de heer Smidt het heeft over starters, ouderen, recreanten, het park in de gemeente Westerveld en het park Blankenbergh, dan vraagt zij zich af waar het de heer Smidt daadwerkelijk om gaat. Het gaat nu om recreatiewoningen die de bestemming dienen te houden waarvoor zij bestempeld zijn. Dat is de inzet van dit college en daar blijft zij absoluut aan vasthouden. Als het gaat om woningbouwproductie en dat soort zaken weet de heer Smidt ook waar de provincie verder mee bezig is. Daar zal zij op een ander moment graag met de heer Smidt verder over willen spreken. Als het gaat over zorgwoningen en dergelijke, dan zal de commissie binnenkort een voortgangsrapportage ontvangen met betrekking tot de uitvoering van de motie van de PvdA. Dan zal zij opnieuw met de commissie in gesprek komen over dergelijke zaken.

De heer SLAGTER merkt op dat de problematiek die de heer Smidt aankaart er wel gewoon is. Alleen is er geen keuze en kan hij zich geen ander standpunt voorstellen dan dat van het college. Dat wil niet zeggen dat de motieven en problemen die de heer Smidt aanhaalt niet valide zijn.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat zij ook niet heeft gezegd dat zij het knelpunt niet signaleert.

10. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 17:18 uur.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Milieu van 28 februari 2005.

, voorzitter

, griffier

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 17 januari 2005 in het provinciehuis te Assen

Pagina

- 7 De heer SWIERSTRA zegt toe dat de commissie alsnog de brief van de minister aan de Tweede Kamer over de uitkomsten van het politieke beraad over de N33 zal ontvangen.
- 7 De heer SWIERSTRA zegt toe dat de commissie in het voorjaar zal worden geïnformeerd over nadere plannen rondom de N33.

HW